De geschiedenis van **bedrijven** die tenminste **50 jaar in Westland** gevestigd zijn

Geworteld in Westland beschrijft de geschiedenis van familiebedrijven die minstens 50 jaar in Westland gevestigd zijn. Bedrijven die door vorige generaties zijn opgericht, voortgezet door jongere generaties en in de loop der tijd stevig geworteld zijn in de Westlandse samenleving. Zij hebben Westland op de kaart gezet. Graag willen we door middel van dit project deze bekende en soms ook minder bekende bedrijven voorstellen.
De geschiedenis wordt op diverse manieren uitgewerkt: in een boek, een bedrijfsfilm, een expositie en in Groot Westland.

Geworteld in Westland inhoudelijk

» Het boek verhaalt over het verleden, het heden en werpt een blik op de toekomstvisie van de jongste generatie bedrijfsleiders. Optioneel kan het boek een persoonlijk tintje krijgen, zodat het een uitermate geschikt geschenk is voor zakenrelaties, familie, medewerkers, vrienden en kennissen.
» De bedrijfsfilm is te gebruiken op uw website.
» In Groot Westland wordt een korte versie geplaatst van de geschiedenis die volledig in het boek beschreven zal staan.
» Het Historisch Archief Westland zal de bedrijfsgeschiedenis een plek geven op hun website.
» Het Westlands Museum zal een expositie over de bedrijven organiseren.

Deelname

Heeft u belangstelling om deel te nemen aan dit project? Neem dan contact op met Jan-Willem van den Beukel, tel. nr. 06-41 70 69 41 of mail naar jwbeukel@geworteldinwestland.nl.
Meer informatie op www.geworteldinwestland.nl

De hoogte van de kassen werd gebaseerd op de lichaamslengte van de tuinder

1921 Duijnisveld Kasconstructies

De grondlegger van Duijnisveld Kasconstructies was Cees Duijnisveld (1882–1959). Hij was kweker aan de Gantel 18 in Poeldijk, een gebied dat toentertijd nog onder Honselersdijk viel. De groenten en bloemen die Cees teelde, leverden geen jaarrond inkomen op. Met name in de winter lag de teelt stil. Om deze tijd door te komen startte hij tussen de kassen een kleine smederij. Om de smederij echt goed van de grond te laten komen, werd de tuin overgedragen aan zoon Cees (1917–1998), terwijl vader Cees met de smederij verder ging. De werkzaamheden van de smederij waren gericht op de kassenbouw. Grootschalige glastuinbouw bestond nog niet in het Westland. De eerste innovatieve kwekers experimenteerden met het telen van groenten en fruit in houten serres en onder 'platglas'.
Het vervoer van het benodigde staal voor de smederij ging over water, met de schuit naar het fabriekje aan de Gantel. Het lossen van het staal gebeurde handmatig, waarna het werd bewerkt voor de kassenbouw. Door de opkomst van de tuinbouw liep het bedrijf goed en al spoedig hielp zoon Jan (1920–2005) mee in de smederij, maar niet nadat hij eerst naar de Ambachtsschool in Delft ging om het vak te leren. De kassen bestonden toen vaak nog uit houten constructies met stalen goten, maar langzaamaan werd het gebruikelijk om de houten staanders te vervangen door stalen kolommen. Deze ontwikkeling werd door Cees Duijnisveld opgepakt en uitgevoerd. Het dek en de gevels werden toen al een lange tijd van hout gemaakt door onder andere Huisman en Voskamp & Vrijland.
Jan zijn schoolperiode werd in de Tweede Wereldoorlog ruw onderbroken. Hij werd tewerkgesteld in Duitsland door de bezetter. Toen hij examen moest doen voor de Ambachtsschool vroeg hij verlof aan de Duitsers. Jan deed zijn examen, maar was niet van plan naar Duitsland terug te keren; hij dook onder bij een boer in Kethel. Zijn broer Aad (1929–2010) was nog een kind in de oorlog, maar na de oorlog oud genoeg om naar Indië te worden uitgezonden. Na terugkomst werkte hij samen met Jan in het bedrijf van hun vader dat de naam 'Firma Duijnisveld & Zn.' droeg. Het werk was best zwaar en de beschikbare machines waren primitief. Regelmatig moesten grote cilinders met gas en/of zuurstof meegenomen worden naar het werk in een bak achteraan de fiets. Het was een hele kunst om de fiets met aanhanger langs slootjes, over steile bruggetjes en langs smalle tuinderspaadjes te manoeuvreren. Het gebeurde dan ook wel dat de triangel van de aanhanger ergens achter bleef hangen, waarna de jongens onfortuinlijk in de sloot belandden.
Wat betreft de toenmalige kassen, was het opmerkelijk dat de hoogte van de kas niet werd bepaald op basis van de teelt, maar deze werd gebaseerd op de lichaamslengte van de tuinder. Als er niet geteeld werd, moesten de ramen namelijk handmatig van het dek getild worden om zo de grond op natuurlijke wijze door te laten spoelen.

Benieuwd naar de volledige geschiedenis, het heden en de toekomstvisie van Duijnisveld Kasconstructies? Deze wordt uitgebreid beschreven in het boek 'Geworteld in Westland', dat in het najaar van 2016 wordt uitgegeven.

Meer info op www.geworteldinwestland.nl